

въ сърдцето си, и гы прѣзираше. Въ царскыя дворъ имаше само четворица господари, които бѣхъ твърдѣ честни хора; тѣ държехъ Златковъ странъ, и не ся хвалехъ за туй; но напротивъ секога го съвѣтвахъ да обыча царя и царицѣтъ, и да имъ бѣде послушливъ.

Имаше единъ съсѣднѣй царъ, който проводи посланници при Тодора за нѣкожъ си важнѣ работѣ. Царицата, споредъ обычая си, не искаше да ся яви Златко прѣдъ посланницѣтъ. Тя му каза да отиде въ хубавѣтъ къщъ на чифлъка, който принадлежеше на царя, защото, прѣдложи тя, посланницѣтъ нежмиѣнно ще поискать да видѣтъ къщѣтъ, и ще ю потрѣбно да имъ направите тамъ приличнѣтъ почестъ. Когато отиде Златко, царицата приготви сичко за посрѣщане на посланницѣтъ безъ да ѣ струва много. Тя откачи единъ кадифенъ фистанъ и го даде на шевача да скрой отъ него двѣтъ задници на по една дръхъ за Тодора и Скѣпча; а прѣдницѣтъ на дръхѣтъ направи отъ ново кадифе; защото царицата мыслеше, че царѣтъ и принцѣтъ като ще сѣдѣтъ не ще да имъ ся вижда задницѣтъ на дръхѣтъ имъ. Най сетнѣ за да гы направи по-блѣскавы. Зѣ діамантитѣ, които бѣхъ нашли въ мушмольтѣ, та гы зашихъ за петелкы на царскѣтъ дръхъ; тя закити на главѣтъ си діаманта, който ся намѣри въ яйцето, а малкытъ, които бѣхъ извадени отъ лешницѣтъ употрѣбихъ за петелкы на Скѣпчовѣтъ дръхъ, и за ошѣникъ (герданъ) и копчета на царичинѣтъ рѣкаве. Отистина тѣ сички блѣщихъ отъ тѣзи діаманты. Тодоръ и жена му сѣднахъ на трона, а Скѣпчо ся намѣсти при нозѣтъ имъ; но посланницѣтъ като токо влѣзнахъ въ стаѣтъ, діамантитѣ угаснахъ и не ся видѣхъ вече, освенъ мушмоли, лешници и едно яйце.